

LLETRES
DE
BARALLA

ORGULLOSA DE SER CATALANA

Estimat Rafel:

Per la finestra veig una colla d'orenetes joves que aprenen a volar. Els agrada molt i fan xiscles d'orgull tot fent anar les ales a cent per hora i sense moure's gaire de lloc. Es tot un espectacle.

I, parlant d'ocells, un ocellet m'ha dit que no havies anat al camp del Barça a dir que eres una nació. Jo sí, que hi vaig anar i t'explicaré una mica el que va passar.

Primer de tot vam cantar el cant de la Senyera. Molt impressionant. Jo em recordava d'aquella altra vegada que el van cantar en aquest mateix camp per celebrar el 75è aniversari del Barça. Aleshores jo no hi era, ho vaig veure per TV però també em va fer posar la carn de gallina. Jo ho sé que un país no es redreça només cantant cançons heroiques però de tant en tant va bé comprovar que som molts a demanar les mateixes co-

ses.

Bé, després va ser el torn de la Trinca que va cantar cançons dedicades al Sr. Martin Villa, amb gran satisfacció de tot el personal i més endavant, sardanes, la Marina Rossell, en Manuel Gerena -que amb la seva presència va desmentir tota la propaganda dels "manifesteros"- i alguns més, per acabar amb en Llach. Bé, l'acabament autèntic van ser els Segadors, és clar. Una vetllada molt bonica, que va tenir el seu moment de "suspense" i tot quan un dels dos globus que s'enlairaven amb banderes i pancartes es va estripar a mig aire i va començar a caure. Tot va acabar bé, sortosament. El que és més bonic és la varietat de gent que hi havia, allò que es die de tot estament i condició i la falta d'agressivitat amb què es feien les reivindicacions tot i que es feien amb tot l'entusias-

me. Res, que vaig sortir més orgullosa de ser catalana del que 'i havia entrat. Sembla impossible, oi?.

Baixant a coses més humilts, t'haig d'explicar que la meva primera carta ha tingut molt d'èxit aquí a la Garriga. Algun anònim desinteressat n'ha fet fotocòpies i les ha ficades a un seguit de bústies. Com que no sé qui és, aquest propagandista de la meva literatura, no li puc donar les gràcies. Si mai s'anomena les hi podré donar personalment. No sé per què em sembla que és la mateixa persona que ens roba bans i que m'envia algun anònim dels altres. Dels que arriben a casa. Per cert, en vaig rebre un amb paper de jutjat. No coneixes pas algú que hi trevalli? Això deuen ser dos delictes, oi?. Un d'enviar anònims i l'altre de fer-ho amb paper de l'Estat. Aleshores diuen que volen salvar a Espanya!

Bé. Ja n'hi ha prou per avui. Una abraçada,

Núria